

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Fallax mulierum amor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

esset, venisse sibi nuntium, qui diceret: *Mergidem solio sedere regio*, cum manu Perexaspidis Persæ interfecit. *Herodotus*. Eandem *Iugurtha*, Manastabalis filius nothus, cum *Adherbalem* & *Hiempsalom*, Micipsæ patrui sui filios exanimavit, ut solus Numidis imperaret. Eandem Mithridates Rex Ponti, cum matrem, fratrem, & insuper sex liberos peremit; & ipse demum à Pharnace filio necatus. Eandem innumeri alii, qui ferum, dominandi cupiditate, parricidiis eruentarunt. Felix & beata erit civitas illa (& quælibet familia) in quâ hæc duo verba *Meum* & *Tuum* non audiuntur. Stobæus serm. 22. ex Plutone. Hæc duæ voculæ, etiam joco prolata quantam in nobili familia tragœdiam excitârunt, narrat Bernardinus Scardeonius lib. 3. class. 13. in descriptione urbis Patavinæ, & ex eo Jacobus Pontanus Attic. Bellar. Part. 1. Syntag. 1. hist. 55. Ex familia, inquit Liminæa Patavina antiquissima, fuerunt duo fratres, qui cum per æstatem ruri post cœnam, noctu, sub dio in atrio domûs de diversis rebus diversa inter se loquentes starent, stellâsque innumeras suspicerent & contemplarentur, quæ tum fortè sereno cœlo fulgebant; per jocum alter dixit ridendo: precari se tot sibi boves, quot stellâs micare conspiceret. Tum alter mox item per jocum respondit: utinam mihi pratium esset instar cœli latum: & ad fratrem conversus, ubi tum, inquit, tuos pasceres boves? ille, in prato tuo. Rursus alter, quid si nollem ego? subjecit ille: te etiam invitò; Tu me invitò? Etiam, iterat, te invitò. Sic altercando risus in iram, ira mox in rixam, & in serium furorem conversa, dum neuter alteri cedere sustinet, exertis utrinque gladiis, seu pugionibus, quibus fortè ambo accincti erant, se invicem transfixerunt. Et hinc unus, illinc alter humi decedentes, exanimis in sanguine suo volutati sunt, donec à domesticis, qui eos altercantes audierant, delati intra domum, fatali horâ properante extincti sunt. Quo luctu familiæ quis explicet? Adeò si cœlum quoque rixis materiâ subjicit; quid litium non parit tellus, peperitque? Discordes in rogo duorum fratrum Eteoclis & Polynicis flammæ terreat animos, ambitione & iracundiâ accensos: nam quos dissidentes mors rapuit, nulla componet inter ignes æternitas.

V. (e) Eriphyles ob maritum monilis causâ proditum, à filio precepta, totiusque familiæ perditâ meminit Horatius Od. 16. lib. 3.

----- Concidit auguris
Argivi domus, ob lucrum
Demersâque excidio.

Et Propertius eleg. 10. l. 3.

Q 9 3

Tu

(e) Fallax mulierum amor & fides.

Tu quoque ut auratos gereres Eriphyla lacertos,
Dilapsis nusquam est Amphiarus equis.

Et Ovidius lib. 1. amor.

Ex quibus exierat, trajecit corpora ferro
Filius, & pœnæ causa monile fuit.

Arguit hic locus fallacem mulierum amorem & inconstantem fidem, si quis sit, qui liciterur. Quoties eius vitam, quem *oculum*, *corculum*, *delicium*, *animam* suam vocant, venalem gerunt! acus crinalis, flabellum, speculum, digitabulum, in auris, monile, murenula, armilla, annulus haud difficulter expugnat mutabile pectus. Juvenal. lib. 2. Sat. 6.

Occurrent multæ tibi Belides, atque Eriphylæ.

Illæ maritos occiderunt; hæc occidendum prodidit. Nihil non audet, mulier superba simul & avara; plerumque tantò nocentior, quanto apparet innocentior. P. Syrus in Mimo ait: *Aperitè cum mala est mulier, tum demum est bona.* Euripides fucatum malum appellat. Idem in Hippolyto loquitur:

Odi mulieres, te verò præcipuè,
Quæ cum malè egeris, blandè loqueris.

Eriphyla suâ proditione maritum in terræ hiatus præcipitavit. Toties hoc fit, quoties uxores malæ blanditiis ac nequitiis suis corda virorum evertunt; quarum superbiæ ut satisfiat, ad fraudes, ad rapinas, ad varios dolos adigunt eos; in impatientiam, in luxum, in avaritiam, in odia, in errores, in hæresim, in mille mala, & demum in æternæ damnationis barathrum pertrahunt. Felicissimus fuisset Imperator Justinianus, si conjugè Theodora caruisset, quæ ipsum in Eutychianam sectam induxit Baron. an. 540. Pari modo Arcadius Imp. ab uxore sua Eudoxia deceptus, sanctissimum Præsulem Chrysostomum in exilium egit. Baron. an. 404. Ita Valentem Imp. jam Christianâ doctrinâ imbutum, & baptismo proximum, Ariana hæresi implicavit uxor & perdidit. Theodoret. lib. 4. Eccles. hist. c. 11. Taceo plura. De huius generis feminis loquitur Philosophus *Secundus*, dum interrogatus quid esset mulier, respondit: Viri naufragium, domûs tempestas, quietis impedimentum, vitæ captivitas, quotidianum damnum, voluntaria pugna, sumptuosum bellum, conviva fera, læna complectens, exornata Scylla, animal malitiosum, necessarium malum.

VI. (f) Non desunt tamen illustres matronæ, quæ salutem mariti etiam suæ posthabebant. Nobile sacris in litteris huius rei documentum

(f) *Illustrum matronarum fides & charitas erga maritos.*